

11. nedel'a B

*Ty si moja pomoc, neodvrhuj ma,
ani ma neopúšťaj, Bože, moja spása! (Ž 26,9)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Ezechiela 17,22-24

Toto hovorí Pán, Boh: "Ja sám vezmem halúzku z vrcholca vysokého cédra a zasadím ju; z najvyšších vetiev odlomím konárik a zasadím ho na vysokom vrchu.

Zasadím ho na vysokom vrchu Izraela; vyženie konáre, prinesie ovocie a stane sa nádherným cédom. Pod ním bude bývať vtáctvo, všetko, čo má krídla, bude hniezdiť v tóni jeho konárov.

Vtedy spoznajú všetky stromy poľa, že ja som Pán; ponižujem strom vysoký a povyšujem nízky. Nechám uschnúť strom zelený a kvitnúť bude strom suchý. Ja, Pán, som to povedal a aj urobím."

Druhé čítanie

2. list Korintánom 5,6-10

Bratia a sestry, stále sme plní dôvery, veď vieme, že kým žijeme v tele, sme vo vyhnanstve, ďaleko od Pána. Lebo teraz v Boha len veríme, ešte ho nevidíme. Sme však plní dôvery a tým väčšmi túžime vysťahovať sa z tela a prebývať s Pánom.

Preto sa usilujeme páčiť sa mu, či sme mu blízko a či ďaleko. Veď sa všetci musíme ukázať pred súdnou stolicou Kristovou, aby každý dostal odplatu za to, čo konal, kým bol v tele, či už to bolo dobré a či zlé.

Evanjelium

Marek 4,26-34

Ježiš povedal zástupom: "S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek hodí semeno do zeme; či spí alebo bdie, v noci i vo dne semeno klíči a rastie a on ani nevie, ako. Zem sama vydáva úrodu: najprv steblo, potom klas a napokon zrelé zrnko v klase. A keď úroda dozreje, ruka sa hneď chytí kosáka, lebo nastala žatva."

A pokračoval: "K čomu prirovnáme Božie kráľovstvo alebo akým podobenstvom ho znázorníme? Je ako horčičné zrnko: keď ho sejú do zeme, je menšie než všetky semená na zemi, ale zasiaté vzíde, prerastie

všetky rastliny a vyháňa také veľké konáre, že v jeho tôni môžu hniezdiť nebeskí vtáci."

V mnohých takýchto podobenstvách im zvestoval slovo podľa toho, ako mohli pochopiť. Bez podobenstva im ani nehovoril. Ale keď bol sám so svojimi učeníkmi, tým všetko vysvetlil.

Na zamyslenie

Dnešné čítania nás opäť obdarúvajú obrazmi z prírody a každodenného života, tak jednoduchými, a predsa ľahko zapamätateľnými, ktoré nám chcú pomôcť objasniť plnú skutočnosť tajomstva Božieho bytia a pôsobenia.

V obidvoch podobenstvách ide o nárast. Vlastná dynamika nárastu je obzvlášť viditeľná v prírodných javoch nášho sveta: Každý rast sa odohráva podľa určitých neviditeľných zásad, ktoré tkvia v každom zárodku, ktoré nie sú ovplyvniteľné ani ovládateľné vonkajším činiteľom. Ovplyvniteľné a ovládateľné sú, a to iba čiastočne, podmienky, v ktorých rastlina rastie. Sejba rastie nezastaviteľne a nenápadne, jej rast sa nedá pozastaviť, ani nič nedokáže urýchliť prirodzené tempo rastu. Nemôžeme sa prizerať procesu rastu nejakej rastliny. Môžeme sa len o ňu starať a počkať na výsledok. Aj bez nášho vkladu vydá zem sama zo seba ovocie.

Prenášajúc tieto skúsenosti z prírody na náš život, nám chcú dodať odvalu a nádej. My ľudia ľahko prepadneme falošnej viere. Záviselo by len od našich schopností, nášho angažovania, nášho úspechu, aby v našom živote niečo rástlo, aby sa Božie Kráľovstvo rozširovalo... V časoch posadnutých myšlienkou, že všetko sa dá urobiť, v časoch, v ktorých panuje presvedčenie, že je možné odhaliť všetky procesy rastu tohto sveta za pomoci vysoko rozvinutých technológií a riadiť ich podľa vlastných predstáv, je dôvera v to, že každý proces rastu sa deje v tichosti, je nezadržateľný a spoľahlivý, prílišným vyzvaním. Preto platí: vychovávať samých seba vo viere a v presvedčení, aj proti všetkej nádeji, obzvlášť tam, kde sa životné situácie zdajú byť bezvýchodiskové. Božie Kráľovstvo, t. zn. život v plnosti, ktorý je už v nás zakorenený, dosiahne svoje završenie aj napriek všetkým neúspechom, prekážkam, lebo Bohu nič nie je nemožné. Našou úlohou je predovšetkým pripraviť pôdu pre semeno a dať priestor rastu.

Či výzva k trpezlivosti a dôvere je zároveň výzvou k ťažkopádnosti a bezstarostnosti? Vôbec nie, aj keď to tak navonok možno vyzerá. Práve naopak, je to výzva k aktívnej a plnej dôvere a výzva k nemiešaniu sa do rastu. Taký stav môže viesť k voľnosti, ktorý všetko, čo sa deje, dokáže pokojne vnímať, v pokoji ohodnotiť a potom rozhodnúť, či a akým spôsobom je potrebné konať, a to so sebakritickou rezervou plnou humoru, že to nie my sami musíme všetko urobiť.

Dnešné podobenstvo poukazuje ešte na jednu malú skutočnosť: očakáva od nás, aby sme verili, že už aj z toho najmenšieho zrnka vzíde rastlina, ktorá bude väčšia než všetky iné. Učí nás prijímať už to malé, neviditeľné a slabé s úctou, pretože v ňom už tkvie veľké dielo. Každý z nás nosí v sebe schopnosti, ešte zavreté a zvonku neviditeľné, ktoré sa v priebehu života neočakávaným spôsobom rozvinú vďaka potenciálu, ktorý už majú. Musíme dať sebe aj iným čas na dozretie a na rast. Môžeme byť spokojní z toho, že spása pripísaná každému človeku a celému stvoreniu sa stane skutočnosťou aj bez snahy o dokonalosť a perfekcionizmus z našej strany.

Zoberme si so sebou na nadchádzajúci týždeň výrok od Friedricha Oettingera: "Pane, daj mi odvalu zmeniť veci, ktoré môžem zmeniť. Daj, aby som s chladnou hlavou prijal to, čo zmeniť nedokážem. A daj mi múdrosť, aby som vedel odlíšiť jedno od druhého."